

(Sri T. MARIAPPA)

send up our recommendations in the form of an amendment to be moved by the Government with the recommendations of the Governor. Therefore, we have placed the Report as it is. The Report and the Bill may be taken together and at the appropriate time, the Government will certainly move the recommendations in the form of an amendment.

Mr. SPEAKER.—Now, the Report of the Select Committee on Mysore Sales Tax Bill, 1957, is presented to the House as reported by the Select Committee. The Mysore Sales Tax Bill, 1957 is proposed to be taken into consideration on Monday. The Members desirous of giving notice of amendments may do so before twelve Noon tomorrow.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ (ತುಮಕೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೆಲ್ಯಾಟ್ಸ್ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಚೀಫ್ ರಾಜಿಗಿದ್ದು, ಕಮಿಟಿಯ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ್ದಾರೆ.....

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ರಿಪೋರ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಈ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸೋಮವಾರದ ದಿನವದವರೆಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟಕಡೆ ಇರಿ. ಆಗ ತಮಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈಗ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಲಿ ಇರುವ ನಿಲುವುವನ್ನು ಮುರಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಡಿರಿ.

NON-OFFICIAL BILL

The Bombay Tenancy and Agricultural Lands (Amendment) Bill, 1957.

Motion for leave to introduce.

Sri V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, I beg to move:

“That leave to introduce the Bombay Tenancy and Agricultural Lands (Amendment) Bill, 1957, in its application to Bombay, area of the Mysore State be granted.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

“That leave be granted to introduce the Bombay Tenancy and Agricultural Lands (Amendment) Bill, 1957, in its application to Bombay area of the Mysore State, be granted.”

Sri V. S. PATIL.—I am asking for leave to introduce this Bill because until a uniform law on tenancy and...

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—No speeches need be made by him.

Mr. SPEAKER.—He will make a short statement.

Sri V. S. PATIL.—Until a uniform law is introduced, the Bombay area of the Mysore State is governed by the Bombay Tenancy Act. After the merger the Bombay Legislature has made certain changes in that Act. So, in order to keep with the spirit of that area and the law that is prevailing in the rest of Bombay, I have moved this amendment. There is nothing new or which in anyway will affect the rights of the party in power. So, I hope the House will give leave to introduce this Bill.

Mr. SPEAKER.—The question is:

“That leave to introduce the Bombay Tenancy and Agricultural Lands (Amendment) Bill, 1957, in its application to Bombay area of the Mysore State, be granted.”

The motion was negatived.

NON-OFFICIAL RESOLUTIONS.

No. 1—Payment of monthly Salaries to Thotis and Talwars in lieu of “Mirase.”

*ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ (ಮುಳಬಾಗಿಲು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ:

“ರೈತರು ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಯನ್ನು ಪಾವತಿಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡು ತ್ತಾರೆ.”

ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved:

“That this Assembly is of the opinion that instead of following the practice of making ryots pay ‘Mirase’ to Thotis and Talwars, they may be paid monthly salaries.”

ಶ್ರೀ ತಾರೇಗೌಡರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಬಹುದು.

Sri T. TAREGOWDA (Sira).—Sir, I beg to move :

“That in line 3 after the word ‘salaries’ add ‘levying a cess on land revenue if necessary’.”

Mr. SPEAKER.—Amendment moved:

“That after the word ‘salaries’ add ‘levying a cess on land revenue if necessary’.”

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಇದೇ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಆದರೆ ಈ ಸಾರ್ವ ಅದೇನು ಪುಣ್ಯವೋ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಬೇರೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ, ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಉದಯವಾಗಿದೆ, ಈಗ ದೇವರಂಥ ಸತ್ಯವಂತರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಪುಣ್ಯವೋ ಅಥವಾ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳಾದ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪುಣ್ಯವೋ ಈ ಸಾರ್ವ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಇಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಮಿರಾಸೆ ಪದ್ಧತಿ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಭೆಗೆ ನಾನು ಈಗೊಂದು ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಣಯಗಳ ಸೂಚಕರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅರ್ಹಗಂಟಿ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇತರ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿ ರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹಗಂಟಿಯ ಕಾಲಾವಕಾಶ ವನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ತೋಟ ತಳವಾರರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದವನು. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವನು. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರು ವುದೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿವಸ ಕಾರ್ಯತಃ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಿರಾಸೆ ವಿತರಣೆ ಸಾಲದು. ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಚಾಕರಿ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ತೆ ಬೇರೆ ಅಂಟಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಸತ್ತುಹೋದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೊತ್ತುಹಾಕ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬೇರೆ ಸುಲುವ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬದುಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೂ ಬಂದಂಥವುಗಳೇ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಾಮದ ಜನರು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಜಾಡ್ಯ ಬಂದರೆ ಆಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಯತಕ್ಕ ಜನರು ಯಾರೆಂದರೆ ಈ ಹರಿಜನರೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯವರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ—ಜೀವರಾಸು ಗಳಿಗೆ ನಾನಾ ತರಹೆಯರೋಗಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಚಪ್ಪೆ ಜಾಡ್ಯ, ದೊಡ್ಡ ರೋಗ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ಕಾಯಿಲೆ ಗಳಿಗೀಡಾಗಿ ಅವು ಸತ್ತಾಗ ಅವುಗಳ ಚರ್ಮಗಳನ್ನು ತೋಟಗಳು ಸುಲುವ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇಂಥ ಒತ್ತಾಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ

ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ವಿಚಾರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇದು ಅನ್ಯಾಯವು.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned at Five Minutes past Ten of the Clock and reassembled at Thirty-five Minutes past Ten of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair].

ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ.—ದನಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆಯುವಾಗ ದನಗಳಿಗಿರುವ ರೋಗ ಈ ಜನರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಹತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಒಂದಾದರೂ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದನಗಳಿಗೆ ಇರುವ ರೋಗವು ಚರ್ಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರಿಗೆ ತಗಲದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಚರ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದ ಬಳಿಕ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸ ಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ತೋಟ ತಳವಾರ ರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವು ರ್ವಾರರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಅರ್ಜಿಯು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯ ಪಟೀಲ ಶಾನಭೋಗರ ಕಡೆಗೆ ಬರು ತ್ತದೆ. ಪಟೀಲ ಶಾನಭೋಗರು ಜಾಸ್ತಿ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಂಡಿತವಾಗಿ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪಟೀಲ ಶಾನಭೋಗರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಮೂರು ಸೇರು ಧಾನ್ಯಕೊಡು ತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಾನ್ಯಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸರಿ ಯಾಗಿ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸರಕಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಡಿವಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೌಕರರು ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆಗಳ ವರೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇ ಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಿಗದಿಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಗದಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ನಾನಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಇವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಪಟೀಲ ಶಾನ ಭೋಗರ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಹರಿಜನರ ಕಷ್ಟಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷ

(ಶ್ರೀ ಜೆ. ನಾರಾಯಣಪ್ಪ)

ಗೌರವದೊಡನೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರ ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತೀರದು. ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಆಮರರ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಚೇಲಿ ಶಾನಭೋಗರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಾಯಂಕಾಲದ ವರೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಇರಬೇಕು ಪಚೇಲಿ ಶಾನಭೋಗರ ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ನೆಂಟರು ಬಂದರೆ ಅವರ ಸಲುವಾಗಿ ಕಡ್ಡಕಾಯಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇನವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೆದರಿನುತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಗಂಟೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿಮಾಡಬೇಕು. 1954ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿ ತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನವ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಆಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಮದರಾಸು ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತದ್ರೀಪುರದಲ್ಲಿ ಭಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಹರಿಜನರು ಸೇರಿದ್ದರು. ಅದರ ಅವರು ಹರಿಜನರು ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಆದಕಾರಣ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಅವರ ಜೀವನ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕವಾಗಿದೆ. ಇತರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತತ್ಕ್ಷಣ ಗಮನಕೊಡುವ ಸರಕಾರ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಿಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಅಪ್ಪೇನೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರರು ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾರಿ ನನ್ನ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರ ಪುಣ್ಯ, ತೋಟ ತಳವಾರರ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಮಾಡದೆ, ಹಾಗೂ ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಚಳ್ಳಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವೊತ್ತು

ಪ್ರಥಮತಃ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಬಂದದ್ದು ನಮಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮೀ, ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಅಧಿಗುರುಗಳಿದ್ದರು. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮನು ಮಹಾರಾಜರು ಬಂದುಹೇಳಿ ಹಾಕಿದಂಥ ಮನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ “Constitution of India” ಎನ್ನುವ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಶಾಸನ ಬಂದಿದೆ. ಅದೇ ನಮಗೆ ವೇದವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸಕೂಡ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತರದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಖಂಡಿತ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ:

ಸ್ವಾಮೀ, “Constitution of India” 23ನೇ Articleನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ:

“Traffic in human beings and beggar and other similar forms of forced labour are prohibited and any contravention of this provision shall be an offence punishable in accordance with law.”

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ,

“Nothing in this article shall prevent the State from imposing compulsory service for public purposes, and in imposing such service the State shall not make any discrimination on grounds only of religion, race, caste or class or any of them”

ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಪಚೇಲಿರು, ಶಾನಭೋಗರು ಜಾತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ free service ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಜನರು ಈ ಮಿರಾಸೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಎಕರೆಗೆ ಮೂರು ಸೇರು ಕಾಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಕಾನೂನಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಬ್ಬರಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿ ಗರಾಮಯ್ಯ (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮೂರುಸೇರು ಆಗಿದ್ದದ್ದು. ಈಗ ಆರು ಸೇರಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ.—ನುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪಾವು ಕಾಳಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಿನಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಹೈದರಾಬಾದು ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕರ್ಣಾಟಕವಾಗಿದೆ.

ಹೊರಗಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಚೇಲರುಗಳು ತೋಟ ತಳವಾರರಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರ ವರ ದರ್ಜೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬೇಡಿಕೆಯೂ ಇದೆ. ಅವರಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಹೇಳದೆ ನಾವು ಇನ್ಯಾರ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಇವೊತ್ತೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಾನು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

[SRI M. M. PATIL in the Chair].

ಇನ್ನು ಈ ಹೊಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 12ರಿಂದ 16ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಮುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾವ ತರದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರನ್ನೇನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ದುಡ್ಡು, ಅನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಘಾತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದರು? ಹರಿಜನರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ, ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸರಕಾರ ಬಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅನೇಕಸಾರಿ ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಂದವು, ಆಗ ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದವು. ಈ ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಿಂದ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಏನಾ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಗಳಿದ್ದವರು ಈಗ ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನಗಳ ಮೇಲಾಗಿರಬಹುದು, ಎಂದು ಸರಕಾರದವರು ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಸರಕಾರದವರು ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವೊವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ, ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ Sub-Division Officerರವರೊ ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರವರೊ ಬಂದರೆ ಅವೊತ್ತಿನ ದಿವಸವೆಲ್ಲ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು, ಪಚೇಲರುಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಅವರು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ Free service ಆಗಿದೆ. ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಇದರ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ತಾರೇ ಗೌಡರು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳು ಗದ್ದೆಯ ಕೊಯಲಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಣಿಯಂತೆಯೋ, ಎಂಟಾಣಿಯಂತೆಯೋ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಈ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳ ಬಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಬಳಕ್ಕಾಗಿ ಜನ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಇವರಿಂದ ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಸುವ ಮನೋಭಾವ ಏಕದೆಯೋ ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಲಾದರೂ ಸರಕಾರದವರು ಮನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನೋ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ Revenue Manual ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆಂತೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತೋ ಇವೊತ್ತೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆ ನಮಗೆ Refer ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ Constitution ನಿಂತಂತೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದೇ ನಮಗೆ ಒಂದು ದೇವರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವೊತ್ತು ಹೇಳಲಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪಚೇಲಿ, ಶಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಚೇಲಿ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ಬಾರದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇವರುಗಳೇ ಹೋಗಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಈ ಪಚೇಲರುಗಳ ಬಳಿಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಬರೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ತಾವು ಈಗಲಾದರೂ ಸಂಬಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದರೆ ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಬಹಳ “ಸೀರಿಯಸ್” ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈ ರೆಸಲ್ಯೂಷನ್ನು ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಐದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನ ಸ್ಥಾನ ದೊರಕಿರುವುದು ಹರಿಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್ನುವ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯ ಪ್ರಥಮತಃ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಅನೇಕ ಸಲವೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಾದ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ದೇಶದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಜನಗಳೂ ಕೂಡ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಶಾಸನವನ್ನು ನೀವು ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಹೀಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಂತೆ ಇದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ತಂದಿದ್ದ ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಈ ಹಿಂದುಳಿದ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೊರಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಖರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ waste ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡಿದು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಜನಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಚಿ. ಹನುಮಯ್ಯ)

11 A.M.

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟು ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ದೇಶಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ, ನಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಂಬಿ ಬಡನಾಕರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸಭೆಯು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದು ನಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಬರೀ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅದು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸತತ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಗುರುತರವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಕೀಳು ಎನ್ನುವ ಅತ್ಯಪ್ಪಿ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಅವರಿಗೆ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸದಾ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಂತಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದು ಕ್ಲಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪರಿಹಾರ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಹೋದರರಲ್ಲಿ ಯಾವನು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬಲಪ್ಪನಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣನೋ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನೋ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ತಮ್ಮನಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅಣ್ಣನಿಗಾಗಲೀ ನೆರವು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದವರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಇರಬೇಕಾದರೆ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರಲ್ಲಿದ್ದ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಠರಾವನ್ನು ಅನುಮೋ

ದನೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಒಪ್ಪುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಇದು ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಠರಾವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತ್ವರಿತವಾಗಿ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಉದ್ದವವಾಗತಕ್ಕ ಅನೇಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಂದು ನುರಿತ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಗಳ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲವು ತನಕ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೀವು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹೇಳಬಹುದು, ಒಂದು ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಒಂದು ತತ್ತ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅತ್ಯಪ್ಪಿಯನ್ನು ಆರೀತಿ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದವರು ಈಗ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದವರನ್ನು ಮತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂತಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಕೂಡದು. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಅವರು ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿಯೂ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿಯೂ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿಯೂ ನೈತಿಕವಾಗಿಯೂ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರು ಎಂಬ ಮೂಲ ಧೈಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು; ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ಸೇವೆ ಸಮಾಜ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ಸೇವೆಯಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಜೀವಂತರಾಗಿರುವಾಗ ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕಸೇವೆ ಕೀಳು ಅಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಅದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು. ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲನು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಊರ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ, ಸಮಾಜದ ಮತ್ತು ಕೇರಿಯ ಹೊಲನನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ನಿಜವಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಇವರು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆರೀತಿ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ಖಾನಿ ನಡೆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅದರ

ರಿಶೋರ್ಚನ್ನು ರವಾನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಗಲಾಗಲ ಇರುಳಾಗಲ ಹೋಗಲೇಬೇಕು. ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ರೈತನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವನ ಕೆಲಸ ಸೇಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ.

ಮಿರಾಸಿ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಸಲೀಸಾಗಿ ವಸೂಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಸರಿಯಾದ ಕಾಳನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಆಗ ರೈತ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಮಳೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಕಾಳು ಇಲ್ಲವೋ ಆಗ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು, ನೈತಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಭಗವಂತನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ. ನಮ್ಮ 40 ಕೋಟಿ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ 40% ನಷ್ಟಿರುವ ಹರಿಜನರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಹರಿಜನರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೇಗೆ ಬಗೆ ಹರಿಯುತ್ತದೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಠರಾವಿನ ಅರ್ಥ ವಿಷ್ಣು: ಮೂಲ ಭೂತವಾಗಿ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಅವರಿಗಾಗಬೇಕು. ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಮಾಡದೆಇದ್ದರೆ ವಿಧಿಯಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಂಗೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸೋಪಿಯಲಿಸ್ ರೀತಿಯ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾತ್ರ ಅಧಿವೇಶನಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿವೇಶನಗಳು ಉರುಳಿದರೂ ಏನೂ ಮುಂದುವರಿಯದಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು, ಪರಿಹಾರ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಠರಾವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರುಗಳು ವಿರೋಧ ಭಾವನೆಯಲ್ಲದೆ ಅನುಮೋದನೆಮಾಡಿ, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಇವರುಗಳು ಗ್ರಾಮರಕ್ಷಕರು. ಅವರನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯ ಪೊಲೀಸ್ ಆಫೀಸರಿಂತಲೂ ಕರೆಯಬಹುದು. ಸ್ವಾಟ್ಲೆಂಡ್, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದಿಲ್ಲ. ಇವರುಗಳನ್ನೇ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಮದೇ ಹೋದರೆ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ಶಿಕ್ಷೆಗೂ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾತ್ರಿಹೊತ್ತು ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೇರಿ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಬೇಕು. ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಾಜ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು.

ಸರ್ಕಾರದ ಅಡಿಪಾಯ ಭದ್ರವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಉನ್ನತಿಯ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಕಡೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ನಮಗಿರತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಕಡಮೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಹರಿಜನರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕು. ಹರಿಜನರಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವರೇನೋ ಮುಂದುವರಿದಿರಬಹುದು. ನೂರು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಂದಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದರೆನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆ ಮೂರು ಮಂದಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಸಮಾಜರಚನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ, ಸಮಾಜಪ್ರೇಮ, ದೇಶಪ್ರೇಮ ಹುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಸಮಾಜದ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಘನಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೂಕುವಾದ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಣಕಾಸಿನ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವಯಾವ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದೇ ಇತರ ಅವರಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೇನಿದ್ದರೂ ಹರಿಜನರಿಗಿರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕದೆ ಹೊರತು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೀದಿಗಳನ್ನು, ಕಕ್ಕುಸುಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಏಕೆ ಚೊಕ್ಕಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿಯಬೇಕು. ಹರಿಜನರೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವವರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದವರೆಂಬುದನ್ನು ಮಹಾತ್ಮರು ರೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರಿದರು. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರೂ ಇದನ್ನೇ ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾಯಣ, ಬೈಬಲ್ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪುರಾಣಗಳೂ ಇದೇ ತತ್ವವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಸಾರಿ, ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಅದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಅದನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಅವರುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುವುದು, ಅವರನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ನೈತಿಕವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಇದನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಬೇರೆ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡಗೊತ್ತಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ನಿರ್ಣಯ ದೇಶೋದ್ಧಾರಕರೆಂದು, ದೇಶೋದ್ಧಾರಕ ಧುರೀಣರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ಸವಾಲಿನಂತಿದೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಜನರು ನೂರಕ್ಕೆ 99 ಜನರೂ ಕೂಡ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರೇ. ಪಟ್ಟಣದವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲೇಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದ ವರೂ ಬಹುಶಃ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಿಂದಲೇ ಬಂದವರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರುಗಳಲ್ಲಿ ರಿಗೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟು ಶ್ರೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯೋ, ತಾನು ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಸಾರುತ್ತಿದೆಯೋ, ದೇಶದ ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲ ನಲ್ಲಿಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯನ್ನು ದಿನಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿತೋ, ಆ ಸರ್ಕಾರ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಭಾವನೆ ಆತ್ಮಗತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇದೊಂದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂತ ಬೇರೆ priority ಕೊಡಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಇವರು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪ್ಯಾರ್ಟಿ ಸಮಾಜರಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ Catalogue ನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯ ತಂದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಒತ್ತಡವನ್ನೂ ಹಾಕದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಷನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ, ಜನತೆಗಾಗಿಯೇ ನಾವಿದ್ದೇವೆ, ನಮಗಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಅವರುಗಳು ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಚುನಾವಣಾಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದೆಯೆಂದು ಜನರು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಾ ಬರೀ advertisementಗಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೊಸಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಧೀರೇಶ್ ಅವರು(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಪಾಟೀಲ್).—ಹೊಸಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇದ್ದರೆ ಸರಿ; ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಅಲ್ಲ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಜೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯ.—ಏಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡ.—ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಹೊರಗಿನ ವಿಷಯ ಅಷ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಏಂತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಜನರೂ ಹರಿಜನರೇ ಈ ಕೆಲಸ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬಹುದು. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲೇ ಕೆಲವರು ಇರಬಹುದು. ಅಷ್ಟೆ. ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ರೀತಿಯ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಆಗತ್ಯ. ಅವರಿಗೆ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕದೆನ್ನುವುದು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂತು. ಆಗ್ಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅರ್ಥವೂಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಅದನ್ನು ರೆಕ್ಕೆನುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಕೆಲಸವೂ ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಚೇರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಈಗಿನಂತೆ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕ ಕೂಡ ಅವರು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಧೀರೇಶ್ ಅವರು.—ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಚಾರವೋ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಚಾರವೋ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ, ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು.

ಧೀರೇಶ್ ಅವರು.—ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಕೂಡ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಇಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬರಾಯನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರನ್ನು ಯಾವಾಗ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರೋ ಆಗ ಅವರು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಕಾಲ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಂದಾಯವೂ ಭಾರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಂಕಸಾರಿಗೆಗಳ ಹೊಡತವೇ ಯಾರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬಹುದು. ರೈತರಂತೂ ಒಂದುಸಾರಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆಯೇ ತಾವಾಗಿ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಬಂದು ಕಂದಾಯ ಕೇಳಿದರೆಂದು ಪಕ್ಕದಮನೆೆಯವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಎಂದು, ಆ ಅವಮಾನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹೋಗಿ ಕಚೇರಿ ಶಾನುಭೋಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ತೋಟ ತಳವಾರರು ಒಮ್ಮೆ ಊರನ್ನುತ್ತಹೋಗಿ ಕಂದಾಯದ ಕಾಲ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಿರಾಸೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಮಿರಾಸೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಾದರೂ ಆ ರೈತರು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದರು.

ಧೀರೇಶ್ ಅವರು.—ಅರೈತರು ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ತೋಟ-ತಳವಾರರಿಗೇನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವವಿದ್ದಪಾದ ಮಾತು. ಎಲ್ಲೋ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಒಂದು ಹತ್ತಾರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿವಸ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಾಗಿರುವಾಗ, ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ರೈತರು ಈ ವಿಚಾರ

ದಬ್ಬಿ ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲ ದಬ್ಬಿ ರೈತರು ಹಾಗೆ ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು— ಅವರಿಗೇನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಆಗ ತೋಟ-ತಳವಾರರಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಳು-ಕಡ್ಡಿ ಅವರಿಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ದಿವಸ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಿತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನಾಗಿದೆ ? ಈ ಹೊತ್ತು ತೋಟ ತಳವಾರರು ಪಟೇಲನ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತು ಕೊಡಬೇಕು. ಶ್ರಾನುಭೋಗರ ಮನೆಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಒಡೆದು ತಂದು ಹಾಕಬೇಕು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇವರಿನ್ನೂ ಆ ಆಮರಾರರು-ಶಿರಸೆ ದಾರರುಗಳ ಮನೆಗೆ-ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಸಬೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ 8-10 ಮೈಲಿಗಳ ಫಾನರೆಯಲ್ಲಿ-ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಕು ; ಶೇಕ್‌ದಾರನ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲುಗಾಡಿಯನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ಅವರು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳಾದ ತೋಟ-ತಳವಾರರುಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಗಿಲ್ಲದವರು 8-10 ಮೈಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆಮರಾರರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಇವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ಕೂಡ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತೀಯದಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ ಈ ಆಮರಾ ವಿಚಾರಗಳೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಈಗತಾನೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದರಾ ಇವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದಲೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೂ ಈ ಅನುಭವಗಳೆಲ್ಲಾ ಇರಲೇಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಚಳಿ-ಮಳೆ-ಗಾಳಿಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ತೋಟಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ಮೈ ತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರು ಜನರಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಬಜಾನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕು. ತಿಂಗಳಾಪ್ತಿಯಿಂದ ದಿನ ಆ ಟ್ರಿಜರಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟು ಘಂಟೆಗಳತನಕ ಬಜಾನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಬಾಕಿಗೆ ಯಾರಿಂದಲೋ ಹಣವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಾಗಿರಲಿ ಉಡು-ತೊಡಲು ಬಟ್ಟೆ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ ಆ ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳು 8-10 ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಪಾರ್ಷ್ವಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುತರಲು ಒಡಬೇಕು. ಸ್ಯಾಮಿ, ನಾನಂತೂ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಮೈ ತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿರುವ ಒಬ್ಬ ತೋಟಯನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವನು ಬೆಳಗಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯತನಕ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಇವನು ಅತ್ತ ರೈತರನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಪಟೇಲ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ, ಹೀಗೆ ಪಟೇಲನ ಹೆದರಿಕೆಗಾಗಿ ರೈತರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದರೆ ಅವರು ಹೊಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಯಾರಿಂದ ಎಷ್ಟೇ ಹೊಡೆತ ತಿಂದರೂ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಎಂದೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇನೇ ತೊಂದರೆ ಬಂದಾಗ್ಯೂ ಹಾಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವರ ನಂಬಿಕೆ— ಅವರಿಗೆಷ್ಟು ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಹಾಗೆ ಏಟುಗೆ

ಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದೇ ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಮುಗ್ಧಜನರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗ ಎಷ್ಟು ದಂಡ ತೆತ್ತರೂ ಅದು ಅನ್ಯಾಯವೆಂದು ಆರೋಪಿಸಿ ರಾರರು. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ— ಅಪರಾಧ—ಆ ಕೊರೆಪಾತಕತನಕ್ಕೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಚರ್ಮವನ್ನೇ ಸುಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು—ಅವರಿಗೆ ನಾವು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿಷ್ಕರುಣೆ—ಅವರಿಂದ ಈವರೆಗೆ ನಾವು ದುಡಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಅದು ಸಾಲದೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. 1947ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂತು. ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾವುಗಳೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆತ್ಮಕ್ಕೂ ಒಂದು ಸವಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಹೇಗಿತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಅದು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನೀಗ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸಭೆಗೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿತ್ಯ ಸವಾಲನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹಾಕಲೂ ನಾನೆಂದೂ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ನಮಗೀಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಮೇಲೆ ತುಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಗೌರವ-ನಂಬಿಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ಗೌರವವನ್ನು ಕುಂತಿಗೊಳಿಸಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಅವರವರು ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. 1947 ರಿಂದಲೇ ಚೆಗೆ ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ತರುವಾಯ—ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಮಾತು ಈಗ ಬೇಡ—ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳಾಗಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲೇ ತಾವಾದರೂ ಇಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ improve ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ವರ್ಗದಷ್ಟೇ ಯಾರು—ಎಲ್ಲ improve ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ ! ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ; ನಿಮ್ಮಷ್ಟು ಬೇಡಿ ; ಒಂದು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಆದರೂ improve ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ಯಾರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದೆ ! ಇವರಿಂದ ನೀವು ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ನಿತ್ಯಮೇಲೆ ಪ್ರಗತಾಚೆ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರಿ ? ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ನೀವು ತಿಂಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಈಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಸರಿಯೇ ; ನ್ಯಾಯವೇ ; ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ 32 ಸೇರಿತ್ತು—ಅಕ್ಕಿ 12 ಸೇರಿತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಆ ಧಾರಣವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಈ ದಿವಸ ನಿಮಗೆ ಅಗ್ಗದ ದರದಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಈ ಫೋರ್-ಪ್ರೈಜ್ ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಾದರೂ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದೇ ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ಕಳ್ಳಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವುದು. ಆ ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಂದು ತಿನ್ನಲು ಅವರಿಗೆ ಅಂಥ ವರಮಾನವಾದರೂ ಏನಿದೆ ! ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೂಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಬಡವರ್ಗದ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ)

ಜನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದೆ ಅವರು ತಣ್ಣೀರು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದಂಥ ಪ್ರಸಂಗ ಒದಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣೀರುಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಉದಾರವಾದ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹೊಸ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ-ನುದೈವ ಈಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾವೀದಿವಸ ತಮ್ಮ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ನನ್ನಾಗ್ಗದಲ್ಲ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿಹೊಂದುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶ ತಮಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ದೇವರೇ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸದುಪಯೋಗ ಹೊಂದಿ. ಆ ಜನರ ರೋದನ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ಕಷ್ಟನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಆ ಭಗವಂತನೇ ಈ ದಿವಸ ಈ ದಾರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಇನ್ನು ಅವರನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಮೊಟಕುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಸಪ್ತಸ್ವ-ದಿವ್ಯಸ್ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಆಕ್ಷೇಪಕರವಾದದ್ದು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನೀವು ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಉತ್ತರಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಮಾಡಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

11-30 A.M.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬೇಲೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಅವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವು ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವರಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೋಟ-ತಳವಾರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲ ನಾವು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ಇಪ್ಪದಿವಸ ಈ ಕೆಲಸವು ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನುದೈವದಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಪ್ರಥಮಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಸಂತೋಷಕರವೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಆದರೂ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಇನಾಂ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಬಾಯಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳ ಸಂಭವ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮರೆನಾಡು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಬಂದವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ತೋಟ ತಳವಾರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಗೆ ಪಟೇಲರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತೋಟ-ತಳವಾರರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿವಿವಸವೂ ಕೂಡ ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಲ್ಲೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಊರ ಹೋದಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಫೋಗ್ರಾಮು ಹಾಕಿ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಆಗ ಅವರ ನಿಜವಾದ ಕಷ್ಟಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತವೆ. ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕಂದಾಯದ ಬಾಕಿ ವಸೂಲ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಮಲ್ದಾರ ಸಾಹೇಬರು ಬಂದಾಗ ತೋಟತಳವಾರರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತೋರಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ ಅಮಲ್ದಾರರು ಬರುವವರೆಗೆ ಊರ ಹೊರಗೆ ಕಾದುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕು. ಬಂದಕೂಡಲೇ ಕಹಳೆ ಊದಬೇಕು; ಅಮಲ್ದಾರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಚಾವಡಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಕಾಲ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಅಮಲ್ದಾರ ಸಾಹೇಬರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಕಂದಾಯ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಜಬರದಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ರೈತರನ್ನು ಚಾವಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬರಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತೋಟ ತಳವಾರರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯದ ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ಸರಕಾರದ ಬಜಾನೆಯನ್ನು ತುಂಬುವವರು ತೋಟ ತಳವಾರರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಚುನಾವಣೆ ಇರಲಿ, ಸರಕಾರದ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವಿರಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ತೋಟ ತಳವಾರರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು. ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೂ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಳ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತೋಟ ತಳವಾರರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತೋಟ ತಳವಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ತೋಟ ತಳವಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬದಲು ಅವರಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಎಂದು ಹೆಸರು ಇರುವುದು ನೂಕುತ್ತವಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರು ಎಂಬ ಹೆಸರು ಆದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಪಟೇಲ ಶಾನುಭೋಗರು ಮುಖ್ಯರ ಹೊದಿದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಎಳೆಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಗ್ರಾಮ ನೌಕರರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರ

SALARIES TO THOTIS AND TALARIS

ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಅವರನ್ನು ಬದಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ.

ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರನ್ನು ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇವರ ಬುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕೊಡಲ ಪಟ್ಟು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರ್ಜೆಲಾಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳಿಗೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೋಟಿಗೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಆದುದರಿಂದ ಇವರೂ ಸಹ ಗ್ರಾಮನೌಕರರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇವರಿಗೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರಕಾರ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆ ಹಬ್ಬ ಬಂದರೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬಿಟ್ಟ ವಾದ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಕಾಸಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಾದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ ಎಂದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ ಸುಮಾರು 10-15 ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದಿವಸಗಳೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಮುಘತ್ತಾಗಿ ವಾದ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕುಣಿತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅನೇಕರು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸತಕ್ಕ ಈ ಜನಕ್ಕೂ, ಪರ್ಜೆಲರು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಜನಾಯಕಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅವರ ಭಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೋರಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಪರವಾಗಿ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಏಕೆಂಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೂ ಈ ತೋಟ ತಳವಾರರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಧನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಹರಿಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಚ್ಚೆ ಹಾಕಿ ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪಂಚೆ ಇಲ್ಲ, ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಷರ್ಟ್ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಿಜ. ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿ ಅಳವಡಿಸಿದೆ ಎಂದು ಅದನ್ನು ಪೇಸರನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಾನ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೂ

ಇಂಗ್ಲೀಷು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ತರಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿ ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಬಾರದಿರುವಾಗ ಯಾವರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಾವು ಹೇಳುವ ರವೆನ್ನೂ ಕೊಡು ಹುಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ದಿವಸವಾಗಿದೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅದೂ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಈ ಮಿರಾಸೆ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಅದರಂತೆ ಅದನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಗದೆ ಹೋದಾಗ ದೇವಾಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮಿರಾಸೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಇನಾಂತ್ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಧೇರ್ಮ ಅವರು.—ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಜನ ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರೆ ಉತ್ತಮ.

Sri M. P. PATIL (Minister for Revenue).—Sir, the Speaker has ruled that every member may speak for 15 minutes, but as the subject is important, even if they take more time personally I have no objection. Besides, there is no rule that the resolution should be finished today. It can be taken up at the next non-official day if it is not finished today. Of course, if the House wants to finish it today itself, I have no objection to that also.

ಧೇರ್ಮ ಅವರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಾವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲು ನನ್ನದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪಾಟೀಲ್.—ಇವೊಮ್ಮೆ ದಿವಸವೇ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದೇನೂ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದರೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ (ಹಿರಿಯರು).—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಇವೊಮ್ಮೆ ದಿವಸವೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಅಧಿವೇಶನ 12ನೆಯ ತಾರೀಖೋ ಏನೋ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ಮುಗಿಯುವುದರಿಂದ, ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಇತರ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಜಾಗೃತ ಮುಗಿಸಲು ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇತರ ವಿಷಯಗಳೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ದಿವಸವೇ ಮುಗಿಸಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಧೀರ್ಮಾ ಅವರು.—ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸವೇ ಮುಗಿಸಲು ನನ್ನ ದೇನೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇತರ ಸದಸ್ಯರು ಇಷ್ಟು ಪಟ್ಟರೆ ನಿಮ್ಮಂತೆ ಆಗಬಹುದು.

Sri V. S. PATIL.—Sir, there is one suggestion which I have to make. Just now the Hon'ble Minister said that he had no objection if the members wanted to take more time for the discussion of this resolution as it was an important one. We have also the least objection to that. But if we all agree that there should be no repetition of what has already been said in the House, I think all members who want to take part in this discussion can speak. If they take not more than 5 minutes, they can finish their speeches. But if they go on repeating what the previous members have already said, then I think they will not be able to finish their speeches even if we take the remaining non-official days. So, I request you to see that there is no repetition of what is said already. Then we can finish the subject even today.

* ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶರಣಗೌಡ (ಜವರಗಿ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಾಗ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಚರ್ಚೆಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಾನು ಇದರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಗೊತ್ತುವಳಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವಾದುದು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರ ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ

ವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎರಡನೇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಪಗಾರ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ 20 ಎಕರೆ ಅಥವಾ 30 ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅವರಿಗೆ ಆಯಾ ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇಲ್ಲ ಮಿರಾಸೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆಯ ಎಕರೆಗೆ ಅರ್ಧಸೇರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚುವುದ ಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪಗಾರ ನಿಗದಿಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟೇ ಪಗಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಕರೆಗೆ ಅರ್ಧ ಸೇರು ಕೊಡುವ ಆಯ ಕಂಪೇರ್‌ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ಜನರಿಗೆ ನಷ್ಟ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಜನರು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಅರ್ಧ ಸೇರು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು ವಸೂಲುಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಜನರ ನೀತಿ ಧೋರಣೆ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಷ್ಟು ಕೊಡುವುದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾವಿರ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಎಕರೆಗೆ ಅರ್ಧ ಸೇರು ಬತ್ತ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಜನರಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದರೆ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ 26 ರೂಪಾಯಿ ಪಗಾರ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರೆ, ಅದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಕಾಳುಗಳಿಂದ ಬರುವ ಹಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಬೆರೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಆಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸೂಲಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅಮಲ್ದಾರರು ವಸೂಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಇಷ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮನೆಸಾರಿಸುವುದು ದನಕರು ಸತ್ತರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದರ ಚರ್ಮ ತರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ರೂಪ ದಿಂದ ಹೊರಗೆಡಹಬೇಕು. ಅಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಶ್ರಮಾಭೋಗರು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಳಿದುದನ್ನು ಮಾಡಿಸಬಾರದು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬಹುದು, ಅಂತಹ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಇದೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಇವೊತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಗೌಡರು ಮತ್ತು ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀನವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮನೋಧೈರ್ಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದು ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಳವಾರರಿಗೆ, ಶರಿಸಿಂಡಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ಯಾಳ್ಯಗಾರರಿಗೆ, ಪಡೆಗಾರರಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಯಾವ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂಬುದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಿಕೆ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯತ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಿಜನರ ಗುಂಪಿಗೆ ಕುಗುಬರು, ಬೇಡರು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರೂ ಸೇರಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾಗರಿಕ ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನ್ಯತ್ಯತಾ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಜನರ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹರಿಜನರ ಅನ್ಯತ್ಯತೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದುಳಿದ ಜನರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ, ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರೂ ಅನ್ಯತ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. ಇತರ ಕೆಳಜನರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವರ ವಿಚಾರ ಯಾರೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲೆಜ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇವರ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆಪ್ತೇ ಅಲ್ಲ. ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಚುನಾವಣೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಸಗುಡಿಸುವುದು, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವುದು, ಫೋಲಿಂಗ್ ಬೂತ್ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡುವುದು—ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ದುಡ್ಡು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥಾ ಕರಪ್‌ಷನ್ ಒಂದೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೆಳಗಿನ ತರಗತಿಯ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಕಷ್ಟಪಾದಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಎರಡನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದರಿಂದ 10-20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕಡಿಮೆಬಿದ್ದರೆ ಉಳಿದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಬಿದ್ದು, ಅವು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

12 NOON

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೊಲಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವರಿಗೆ

ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೊಲಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಊರಿನಲ್ಲರತಕ್ಕ No. (1) ಹೊಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು, ಶ್ರೀಮಂತರು, ಇವರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗಿಹೋಗಿ ಉಳಿದ ಮಡ್ಡಿ ಮರಡಿ—ನುಣ್ಣು ಕಲ್ಲಿನ ಹೊಲಗಳ ಪೈಕಿ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಸರಿಗೆ 20 ಎಕರೆಯಿದ್ದರೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಚೀಲ ಕಾಳೂ ಅಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ಗೌಡನ ವ ಗನಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬೆಳೆಯದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಜಮೀನುಗಳು ಏನೂ ಬೆನ್ನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಎರಡುಹೊತ್ತೂ ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದರಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಇವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಹೊಲದಿಂದ ಏನೊಂದು ಆದಾಯವೂ ಬರುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಅವರಿವರು ಕೊಡುವುದೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಇನಾಂತ್ ರೀತಿಯಿಂದ ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವುದೂ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಖತ್ತಾಗಿ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಳವೊಂದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮಾನನಿಗೆನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನೋಚನೆ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಏನೇನೊಂದುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗೌಡರು, ಕುಲಕರ್ಣಿಗಳು ಬೇರೆಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಅವರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕೂಲಿ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಕೆಂಪಮ್ಮ (ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡಿಗೆಲ್ಲನ ಹಾಗೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಮುಂತಾದವರುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಪೋಲಿಸಿನವರಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನಗಳಾವುದೂ ನಡೆಯದೆ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವು ನಾಭವಿಸಿದರೆ, ಅದನ್ನವರು ಕಾವಲು ಕಾಯಬೇಕು. ಇತ್ತ ಸರ್ಕಾರದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಜಮೀನು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಮಿರಾಸಿಯೊಂದು ಮಿರಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ಪಟೀಲರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪೋಲಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳಿಗೆ ನೂಕು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri T. TARE GOWDA (Sira).—A point of order. ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿರತಕ್ಕವರು, ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ priority ಕೊಟ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು.

ಭೇರೇ ಅವರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ point of order ಯಾವುದೂ ಉದ್ಭವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನೂ ಚರ್ಚೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಗೌಡರು (ಪಾಳಯಂ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಮೊದಲು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಳವಡೆ ಹೋದರೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಲೋಪ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು, ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದಂಥಾದ್ದು. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ, ಎಲ್ಲ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆ, ಆ ಕಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುವಂತಹುದಾಗಿದೆ. ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎನ್ನಿಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರದ ಖಜಾನೆಗೆ ಹಣ ಶುರುವೆ ಬಾಬಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಹೊರತು, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಸ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಡೆ ಯೋಚನೆಯೇ ಮಾಡದೆ ಅವರು ಕರ್ತವ್ಯಚ್ಯುತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸೋಣವೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಅವರು ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದಕರವಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಭಾಗದವರನ್ನೂ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗದವರನ್ನೂ discriminate ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ಒಂದಂಶವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ ಹಿಂದೆ 'B' State ಆಗಿದ್ದು ಇಂದು 'A' State ನ ದರ್ಜೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'B' ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ 'A' ಸ್ಟೇಟ್ ಆದಮೇಲೆಯೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ 'A' ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ನಾನಾ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತೋಟ ತಳವಾರರುಗಳು, ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರುಗಳು

ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರೆಂದು ತಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರಿಗೂ ಅವರ ದುಡಿತದ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರೆಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅರ್ಹತೆ ನಮಗಿರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ 'A' ದರ್ಜೆಗೆ ಬಂದಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಏನೇನು ಮುಂದುವರಿದ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆಯೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಕಡತದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಜಾನೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಬರವಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತ ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನುಡಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸವೇ ಬಹಳ ಶುಭ ದಿವಸ ಹಾಗೂ ಒಂದು ಸುದಿನ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಈ ಸಭಾಮಂದಿರವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಒಂದು "ವಿಷಾದ ಸೌಧವೆಂದು" ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನೊಂದು "ವಿನೋದ ಸೌಧ" ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಈ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ "ವಿಶಾಲ ಧರ್ಮದ ಸೌಧ" ಎಂಬ ಒಂದು ಹೊಸ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ನನ್ನ ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಾವೂ ಈಗ ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಇದೇ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಬಂದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಈ ನಿರ್ಣಯ ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯವು ಆ ವಿಲೇವ್ ಅಫೀಸರುಗಳ ಒಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ವಿಲೇವ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಿರುವ ಪೋಟಿಗೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರು ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದ್ದಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಈಗಿನಾ ಪೋಟಿಗೆಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆಯೋ ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಪೋಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಪೋಟಿಗೆ ಬಾರದವರಿಗೆ ಅವರ ಬೇಸಿಕ ಸ್ಯಾಲರೀ ಮೇಲೆ ಅದೇ ದಾಮಾಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಆರ್ಡರ್ ಪ್ರಕಾರ ಪಟೇಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು

ಪೊಳಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಯಿತು; ಆ ಆದರನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಗದವರ ಹಿತಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿ ರಾಯಶೇಷ ಎನಾ ಬಾಕಿಯವರನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭಭೂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭವಾದ ಜನರನ್ನು ಮರೆತಿರುವುದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರ. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಆ ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಈ ಎಲೆಕ್ಟ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥಾ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ತಳವಾರರು ಯಾರು ಎಂದರೆ ಆಯಾ ಗ್ರಾಮದ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು. ಇವರೇ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡತಕ್ಕ ಸಚಿವರಾಗಿರುವವರು. ಇಂಥ ಒಂದು ಹುದ್ದೆ ಆ ತಳವಾರರದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಆ ತೋಟಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಣ್ಯಾಯವಾದ ರಾ ಅಂಡ್ ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ಸಚಿವರುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯ-ಒಂದು ಸೆಸ್, ತೆರಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೊಂದೂ ನಡೆಯಲಾರವು, ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆ ಪಚೀರ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಆಫೀಸುಗಳು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಅವರ ಸಹಾಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳ ಸಹಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಗಿನದಲ್ಲ; ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವಂಥ ವಿಚಾರವಿದು. ಇವರು ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸೇವೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಭಾವನೆ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವೆಂದು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ ಹಿಂದಿದ್ದಂಥ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಈ ವರ್ಗದವರ ಮನಸ್ಸು ಅತಿಯಾಗಿ ನೋಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಂಥ ಉತ್ತರವನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ 1956 ರಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಈಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಗದವರು ಈ ದಿವಸ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಈ ವರ್ಗದವರು ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷರೂ ಯೋಗ್ಯರೂ ಮತ್ತು ಗುಣಾತ್ಮಕರೂ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರುರುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಇವರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಟ್ಟಿರತಕ್ಕ 2 ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೂ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಇವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಕಡೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಲು ಬಂದಿತೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಂದಾಜದ

ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಗದವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 26 ಸಾವಿರ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬರು ತಳವಾರರು 4 ಜನ ತೋಟಗಳಂತೆ ರೆಕ್ಕೆಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಸುಮಾರು 50 ಸಾವಿರ ತಳವಾರರೂ ಮತ್ತು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ತೋಟಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇಂಥ ಉಪಕಾರಿ ವರ್ಗದವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವೀಗ ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಂದಿತೆ ದೇಶಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ವಿಪತ್ತು ತಪ್ಪದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈಗ ನಾವು ಹೊಸ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತೇವೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಈ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಮಿರಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಿರಾಸ್ ಇವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ. ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಿರಾಸ್ ಇವರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸಂದಾಯವಾಗುತ್ತಿವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ನಾನೂ ಸಹ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಪಚೀರ್ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಈ ವಿಚಾರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತುಂಟು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ವರ್ಗದವರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕನಿಕರ ಹಾಗೂ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಹಿಂದೂ ದೇವಾಲಯಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಆ ಹಿಂಸೆ ಎಂಟು ಆಕ್ಟಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಂದೋಳನವನ್ನೇ ನಡೆಸಿ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದ ಶಿವ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಮತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗ ರಾಮಯ್ಯನವರ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಶ್ರೀ ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇವರು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲು ಅವರಿಗೆ ಖರ್ಚಿನ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಡ್ಡ ಬರಬಹುದು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರೆಗೂ ಒಂದು ಖರ್ಚಿನ ಹೊರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಆ ಉತ್ತರ ಬರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಈಗ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ಮಿರಾಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವರ್ಗದವರಿಗೇನೂ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋಟ-ತಳವಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಪಡೆಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಇವರು ಮೊದಲು ಒಂದು ವರಮಾನದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸಹ ನಾವೀಗ ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ತೋಟ ತಳವಾರಿಗಳ ಸೇವೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ತಾರೇಗೌಡ)

ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಸೇವಾ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ ನೋಡಿದರೆ ಈ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಾವಿನ್ನು ಉದಾಸೀನ ಭಾವನೆ ತೋರಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸಭೆಯವರೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಬರಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಸಂಬಳವನ್ನಾದರೂ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಟೀಲ್ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ತೋಟ-ತಳಾರಿಗಳ ಸೇವೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಎಂಬ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಪಟೀಲನಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಅಜುಬಾಜು 3-4 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಕೆಲವು ಜಮೀನು ಕಂದಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ತೋಟ-ತಳಾರಿಗಳು ಅಜುಬಾಜು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಅಜುಬಾಜಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದ ರೈತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಮಿರಾಸೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನೇ ಪ್ರಯತ್ನಕರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವಂತೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಆದರೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಮಲ್ದಾರಿಗೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಮಧುಗಿರಿ ಕೋರ್ಟಿಗೂ ಹೋಗಿ ದಾವಾ ಹಾಕಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದ್ದ ದವಸವನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇರಾಖೆಯವರು ಮುಷ್ಕರ ಹೂಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಂತೀಕಂಬಗಳನ್ನೂ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ತೋಟ-ತಳಾವಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ತಂತೀ ಕಂಬಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಜನರನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಅದು ದರಿಂದ ಈಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಂಪಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನನ್ನ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸಮೇತ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತೋಟ-ತಳವಾರರ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಂದು ದಿನವೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರದು. ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಆಧಾರ ಸ್ತಂಭವಾಗಿರುವ ತೋಟ-ತಳವಾರರನ್ನು ಮರೆತಿರುವುದು ವ್ಯಸನಕರವಾದುದು. ಇಂಥವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವಿಶಾಲ ಮನೋಭಾವ ತೋರಿಸಬೇಕು. ವಿಶಾಲಧರ್ಮದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಉದಾಸೀನ ಮಾಡದೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳವನ್ನಾ

ದರೂ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕು. ನುದ್ದೆವದಿಂದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಿರಾಸೆಯ ಬದಲು ಸಂಬಳ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೌರವ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಗೌರವ. ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಸಭೆಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

*Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—Mr. Speaker, Sir, when this resolution was moved in this House by Sri Naranappa, a Scheduled Caste Member, I thought there would be some opposition from some other side. But this House is very cordial towards it and when I see the atmosphere is cordial, I can say only a few words and leave it to the Minister because when there is no opposition, this resolution can be passed. I want to say only a few words which were not mentioned so far. I am not here to blame the Congress Government because they have not created this institution. This institution of thoties and talvars, village patels or shanbhogs was created by the Britishers when they were ruling our country. During their time, this institution was created. When they found that they could not afford to send their own men to do this, they selected a body of persons to administer the villages. Therefore, they have selected this institution. But it is very unfortunate that at the time of prosperity the Scheduled Caste people were the last and even at the time of adversity, they are the last persons. In that way, this institution of thoties and talvars is being continued. But, of course, the institution exists even after the Britishers left India. Much has been said about the Thoties and Talvars. It is very unfortunate that the resolution concerning the conditions of Thoties and Talvars has been moved by a Scheduled Caste member and not by others. Of course, the wearer knows where the shoe pinches. It is over ten years since independence came to India and this Government should have brought a Bill in this regard long back. In the pre-independence days there were boards in the Clubs and institutions run by Britishers saying that Indians and dogs were not allowed. During such a time this institutions of

Thoties and Talwars were created and therefore these institutions must go. As I find there is no opposition to this resolution, I believe this will be passed unanimously. The very name of Thoties and Talwars must go. In a number of villages these people do the job of postmen; they go and collect letters; during night times they go to the police stations to do security work; they are doing all kinds of work. Therefore, it is very essential that this name of 'Thoties and Talwars' must be removed and they must be called as village workers or by some other suitable name. These people are called by some other names in some other States. The Government is trying to bring in uniformity in matters of laws, etc., in the State. In the Bombay area these people are given a piece of land and they are known as Watandars. If a Watandar refuses to work he has to surrender that land. That system exists in Bombay. Therefore, it is high time to bring a uniform law to remove even that system of Watandaris and make these people free men. I want to impress in this

connection that this system of Thoties and Talwars is the worst system of slavery existing in the world. I would like to quote an incident which took place at Calcutta. There was a conference. In that conference just like our friend Sri J. Narayanappa one person who was present brought a resolution to the effect that 'from today onwards we will try to remove beggary in India.' There was so much support for that resolution. All the persons present there supported the resolution stating that, we were Indians and we followed Hinduism and all that.

ಭೇರೈ ಅವರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬಹುದು. ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ಸೋಮವಾರ ಅಪರಾಹ್ನ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

The House adjourned at Thirty Minutes past Twelve of the Clock to meet again at One of the Clock on Monday, the 5th August 1957.
